

12 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΤΣΑΠΠΑΣ,
2. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΑΠΠΑ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 565/89).

5 Οδοί και Οικοδομές — Άδεια Οικοδομής — Απόφαση της αρμόδιας αρχής για έκδοση άδειας οικοδομής χωρίς ικανοποίηση της προϋπόθεσης για έγκριση των χαλαρώσεων από τους αρμοδίους — Καν. 66 των περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμών — Εφαρμοστέες αρχές.

10 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Αυτεπάγγελτη εξέταση θεμάτων — Έρευνα αντικειμενικής νομιμότητας της πράξης — Είναι το πρωταρχικό μέλημα του ακυρωτικού Δικαστηρίου και παρέχει ευχέρεια για αυτεπάγγελτη εξέτασή του.

15 Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Περίοικος — Δικαίωμα ατόμου, που αντλεί από την ιδιότητα του περιοίκου, έννομο συμφέρον — Εφαρμοστέες αρχές.

20 Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είναι συνιδιοκτήτες δύο όμορων τεμαχίων γης στην οδό Ειρήνης στη Λεμεσό. Οι αιτητές έκαμαν τροποποιήσεις και/ή προσθήκες στο ακίνητο που βρισκόταν στο δικό τους τεμάχιο, οι οποίες έτυχαν της σχετικής έγκρισης τον Ιανουάριο του 1972. Στις 7.12.88 τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα απόκτησαν οικοδομική άδεια για τροποποιήσεις και/ή προσθήκες στο δικό τους τεμάχιο. Πριν την έκδοση της σχετικής άδειας, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ζήτησαν χαλάρωση οικοδομικών διατάξεων για δόμηση τοίχου κατά μήκος του νοτίου πλευρικού συνόρου και αποδέχτηκαν τους όρους που έθεσε η πολεοδομία, πλην του όρου για συγκατάθεση των αιτητών. Στις 2.10.87 η Επιτροπή Οικοδομών του

Δήμου, μέσω του Δημοτικού Μηχανικού, πληροφόρησαν τους αιτητές ότι δεν ήταν ανάγκη να συμμορφωθούν με τον πιο πάνω όρο.

Οι αιτητές αμφισβητούν την εγκυρότητα της άδειας και ισχυρίζονται ότι:

5

Δε συγκλήθηκε δεόντως συνεδρία του αρμοδίου οργάνου όπως προνοείται στον περί Δήμων Νόμο Αρ. 111/85.

Η απόφαση της Επιτροπής Οικοδομών για παραχώρηση της άδειας δεν υποβλήθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο για έγκριση, όπως απαιτεί το Άρθρο 45(3) του νόμου.

10

Η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη.

15

Δεν πληροφορήθηκαν για τη μελετώμενη έκδοση της άδειας με αποτέλεσμα να στερηθούν του δικαιώματος να ακουστούν.

Καταστρατήγηση κεκτημένων δικαιωμάτων λόγω παραβίασεως των κανονισμών.

20

Το ζήτημα που εξετάστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, αφορά τη χαλάρωση των οικοδομικών κανονισμών και των επιπτώσεών του στην επίδικη απόφαση.

25

Αποφασίστηκε ότι:

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 66, ο οποίος προνοεί για δυνατότητα έγκρισης παρεκκλίσεων από τους ισχύοντες όρους και περιορισμούς δόμησης, οι παρεκκλίσεις εγκρίνονται με απόφαση του Διευθυντή Πολεοδομίας "συμφωνούντων του Διευθυντού του Ιατρικού Τμήματος και του Διευθυντού Τμήματος Δημοσίων Έργων" νοουμένου ότι με τη χαλάρωση εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον.

30

Όπως διαπιστώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, κανένα από τα όργανα που αναφέρει ο Καν. 66 δεν είχε εγκρίνει την αιτούμενη χαλάρωση. Η προϋπόθεση για τη νόμιμη έκδοση άδειας, δηλαδή η έγκριση των χαλαρώσεων από τους αρμόδιους, δεν εκπληρώθηκε. Ως εκ τούτου σημειώθηκε παραβίαση του νόμου που οδήγησε σε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.

35

40

Το θέμα των χαλαρώσεων, αν και δεν εθίγη από τους αιτητές υπό το πρίσμα που εξετάστηκε από το Δικαστήριο, εξετάστηκε αυτεπάγγελα αφού αφορούσε την αντικειμενική νομιμότητα της πρά-

ξης και προέκυπτε άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη ως και από τα στοιχεία του φακέλου.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kritiotis v. Municipality of Paphos and Another (1986) 3(A) C.L.R. 322,

10

Αλεξάνδρου ν. Δήμου Λευκωσίας και Άλλου (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 30,

Παπαχρυσσοστόμου ν. Δημοτικής Επιτροπής Λευκωσίας (1989) 3 (B) Α.Α.Δ. 656.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή από τους ιδιοκτήτες ακινήτου, εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού να χορηγήσει άδεια οικοδομής στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που ήταν ιδιοκτήτες γειτονικού τους ακινήτου.

20

Κ. Χ"Πιέρας, για τους Αιτητές.

Γ. Ποταμίτης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

25

Γ. Γεωργίου, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Cur. adv. vult.

30

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Στις 7/12/88, ο Δήμος Λεμεσού χορήγησε την υπ' αρ. 33504 οικοδομική άδεια στα δύο ενδιαφερόμενα μέρη. Τη νομιμότητα της απόφασης προσβάλλουν τώρα οι ιδιοκτήτες του γειτονικού οικοπέδου με την αιτιολογία, εκτός άλλων, ότι έχει εκδοθεί κατά παράβαση των κειμένων οικοδομικών διατάξεων.

35

Προκειμένου να αντιληφθούμε το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίσουμε εξ αρχής τα στοιχειώδη γεγονότα όπως συνάγονται, κυρίως, από το σχετικό διοικητικό φάκελο. Οι αιτητές είναι συνιδιοκτήτες κατά το 1/2 μερίδιο και εξ αδιαιρέτου του τεμ. 380 το οποίο κείται στην οδό Αγ. Ειρήνης στη Λεμεσό. Το γειτονικό ακίνητο, που έχει αρ. τεμ. 85, ανήκει στους ενδιαφερομένους, οι οποίοι είναι συγκύριοι του ανά ένα δεύτερο μερίδιο.

40

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα όμορα αυτά τεμάχια γης αποτελού-

σαν ένα ενιαίο οικοπέδο που ήταν ιδιοκτησία της μητέρας της αιτήτριας 2 και της ενδιαφερόμενης Σύλβιας Παπαδημητρίου. Όμως το 1972 διαχωρίστηκε σε δύο αυτοτελή τμήματα, αφού τηρήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες και λήφθηκε η τελική έγκριση στις 17/5/74.

5

Η αρχική οικοδομή των αιτητών αποτελείτο από ισόγειο κατοικία και δύο καταστήματα. Για την ανέγερσή της είχε εξασφαλιστεί το 1958 η προβλεπόμενη άδεια. Αργότερα, και σε δύο περιπτώσεις, έγιναν μετατροπές ή προσθήκες. Τα καταστήματα διαμορφώθηκαν σε κατοικία δύο υπνοδωματίων που διαθέτει παράθυρα στη νότια της πλευρά. Επίσης προστέθηκε ένας όροφος που χρησιμοποιείται επίσης σαν κατοικία. Οι τροποποιήσεις έτυχαν σχετικής έγκρισης από τον Ιανουάριο του 1972.

10

Στις 16/3/88 οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν αίτηση, συνοδευόμενη από αρχιτεκτονική μελέτη, για την προσθήκη ενός ορόφου στην υφιστάμενη ισόγειο οικοδομή τους και για ορισμένες αλλαγές σ' αυτή. Φαίνεται μάλιστα ότι δεν είναι η πρώτη φορά που είχαν κάμει παρόμοια αίτηση. Τελικά η άδεια, της οποίας η εγκυρότητα αμφισβητείται με τη διαδικασία αυτή, δόθηκε στις 7/12/88. Οι τροποποιήσεις που αφορούσαν στο ισόγειο εγκρίθηκαν έτσι ώστε το κτίριο αυτό να αποτελείται από κατάστημα και κατοικία ενός υπνοδωματίου· περαιτέρω επιτράπηκε η ανέγερση πρώτου ορόφου - κατοικίας τριών υπνοδωματίων. Σύμφωνα με ρητό όρο που περιέχει η άδεια, η ανοικοδόμηση έπρεπε να γίνει "συμφώνως υποδείξεως του Υπουργείου Εσωτερικών, Τμήμα Πολεοδομίας και Οικησεως, ημερ. 24/7/87 και συμφώνως νομικής συμβουλής ημερ. 28/11/88" από το δικηγόρο του καθού η αίτηση Δήμου κ. Γ. Ποταμίτη. Τόσον η άδεια όσο και τα άλλα έγγραφα στα οποία αναφέρθηκα ή πρόκειται να αναφερθώ βρίσκονται στο σχετικό φάκελο.

15

20

25

30

Εφόσον τα παραπάνω έγγραφα ενσωματώνονται στην ίδια την άδεια κρίνεται απαραίτητη η διευκρίνιση του περιεχομένου τους. Για να υπάρχει δυνατότητα έκδοσης άδειας στην παρούσα περίπτωση οι ενδιαφερόμενοι αποτάθηκαν στο Διευθυντή Πολεοδομίας σαν το αρμόδιο όργανο, κάτω από τις διατάξεις του Καν. 66 των περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμών, για χαλάρωση οικοδομικών διατάξεων. Μετά από μελέτη του αιτήματος ο διευθυντής πολεοδομίας συμφώνησε να το εξετάσει αν οι ενδιαφερόμενοι συμμορφώνονταν με τους όρους που έθεσε στην παραπάνω επιστολή. Μεταξύ αυτών ήταν η λήψη από τους ενδιαφερομένους της γραπτής συγκατάθεσης των αιτητών καθώς και η ανάληψη γραπτής υποχρέωσης από μέρους τους να υποστούν κάθε δαπάνη από τις δυσμενείς συνέπειες που θα συνεπαγόταν η ανέγερση της

35

40

προτεινόμενης οικοδομής στο όμορο ακίνητο. Μεταφέρω το σχετικό όρο όπως ακριβώς διατυπώνεται στην επιστολή:

- 5 "Η αιτήτρια (ενδιαφερομένη) θα δηλώσει γραπτώς ότι αποδέχεται να επωμισθεί οποιαδήποτε τυχόν έξοδα προκύψουν από το κλείσιμο ή "κατάργηση" των δύο παραθύρων ή επηρεασμού των ανέσεων των δύο υπνοδωματίων της γειτονικής οικοδομής που σημειώνεται με το ψηφίο Χ στο ίδιο σχέδιο."
- 10 Θα πρέπει πάντως να τονιστεί προς αυτή την κατεύθυνση ότι οι αιτητές ισχυρίζονται πως η δόμηση τοίχου κατά μήκος του νότιου πλευρικού συνόρου, που επιτρέπει η χορηγηθείσα άδεια, θα έχει ως επακόλουθο την πλήρη κατάργηση του κεκτημένου δικαιώματος αερισμού και φωτισμού της οικοδομής τους, διότι επηρεάζει
- 15 ασφυκτικά τα υφιστάμενα παράθυρά τους. Στην ίδια επιστολή (που κοινοποιήθηκε και στον καθού) ο διευθυντής πολεοδομίας επεσήμανε ότι για την έγκριση των χαλαρώσεων προσαπαιτείται και η συγκατάθεση δύο άλλων κυβερνητικών αξιωματούχων, υπονοώντας προφανώς το Διευθυντή του Ιατρικού Τμήματος και το
- 20 Διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων. Και καταλήγει:

"Τα πιο πάνω βεβαίως δεν πρέπει να εκληφθούν ως υπόσχεση για χαλάρωση γιατί η νέα αίτηση θα εξεταστεί κάτω από τις συνθήκες που θα επικρατήσουν κατά τη μελέτη της."

- 25 Οι ενδιαφερόμενοι αποδέκτηκαν τους όρους που έθεσε η Πολεοδομία, αλλά πληροφόρησαν τον καθού ότι δεν ήταν σε θέση να εξασφαλίσουν τη συγκατάθεση των αιτητών γιατί δε διατηρούσαν καλές σχέσεις μαζί τους (βλέπε επιστολή προς το Δήμαρχο Λεμεσού ημερ. 28/8/87). Στην απάντηση, που έδωσε ο Δημοτικός Μηχανικός στις 2/10/87 εκ μέρους της Επιτροπής Οικοδομών του Δήμου, λέχθηκε στην ουσία ότι η άρνηση των αιτητών να συγκατατεθούν κρίνεται αδικαιολόγητη και γιαυτό δεν ήταν
- 30 ανάγκη να συμμορφωθούν με το σχετικό όρο. Αυτή είναι η πραγματική έννοια της επιστολής. Ας σημειωθεί ότι οι απόψεις των αιτητών πάνω στις θέσεις της Πολεοδομικής Υπηρεσίας εκφράστηκαν σε επιστολή τους προς τον καθού ημερ. 3/10/87 (δηλαδή την επομένη) στην οποία αναφέρονται και στις δυσχέρειες που θα αντιμετώπιζαν αν η προτεινόμενη οικοδομή ανεγειρόταν έτσι
- 35 ώστε να εφάπτεται κυριολεκτικά της δικής τους περιοχής.
- 40

Αυτό που λείπει στην εικόνα είναι η νομική συμβουλή που δόθηκε στο Δήμο λίγες μέρες πριν να εκδώσει την άδεια. Είναι σύντομη και παραθέτω, ως έχει, το ουσιαστικό της μέρους:

- "Σύμφωνα με το άρθρ. 4(1) του ιδίου νόμου (Κεφ. 96) ουδεμία άδεια παραχωρείται δυνάμει του άρθρ. 3 εκτός αν ο Δήμος ικανοποιείται ότι η προβλεπόμενη εργασία που προνοεί η άδεια είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του νόμου Κεφ. 96 και των κανονισμών. Επομένως αν ο Δήμος πεισθεί ότι η προβλεπόμενη εργασία για την οποία ζητείται άδεια είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του νόμου και των σχετικών κανονισμών τότε μπορεί να δώσει τη ζητούμενη άδεια." 5
- Παρόλο που η άδεια εκδόθηκε το Δεκέμβριο του 1988, εν τούτοις οι αιτητές, σύμφωνα με τον αναντίλεκτο ισχυρισμό τους, έλαβαν γνώση μόλις στις 8/7/89. Επομένως η προσφυγή, που κατατέθηκε στις 26/7/89, είναι εμπρόθεσμη. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι οι αιτητές, ως περίοικοι που θίγονται έννομα συμφέροντά τους, νομιμοποιούνται να προσφύγουν στο δικαστήριο για να ζητήσουν την εξαφάνιση της σχετικής πράξης. Για το δικαίωμα ατόμου που αντλεί από την ιδιότητα του περιόικου έννομο συμφέρον να ζητήσει θεραπεία κινώντας την ακυρωτική δίκη (βλέπε **Κρητιώτης ν. Δήμου Πάφου και Άλλων** (1986) 3 Α.Α.Δ. 322, **Αλεξάνδρου ν. Δήμου Λευκωσίας και Άλλων** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 30 και **Παπαχρυσόστομου ν. Δημοτικής Επιτροπής Λευκωσίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 656). 10 15 20
- Ο δικηγόρος των αιτητών ανέπτυξε σειρά λόγων που αφορούν στους τύπους και τη διαδικασία λήψης της απόφασης που, κατά την άποψή του, επάγονται την ακυρότητά της. Η εισήγηση είναι σε αδρές γραμμές ότι κατά παράβαση συγκεκριμένων διατάξεων του περί Δήμων Νόμου αρ. 111/85, όπως τροποποιήθηκε, δε συγκλήθηκε δεόντως συνεδρία του αρμόδιου οργάνου και ότι η συνεδρία στην οποία πάρθηκε η επίδικη απόφαση είναι νομικά ανυπόστατη. Διαξευτικά, σύμφωνα με τη γνώμη αυτή, η απόφαση της Επιτροπής Οικοδομών για παραχώρηση της άδειας δεν υποβλήθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο για έγκριση όπως απαιτεί το άρθρ. 45(3) του νόμου. Θίγεται επίσης θέμα αναρμοδιότητας της Επιτροπής Οικοδομών. Η σύντομη απάντηση της άλλης πλευράς στις αιτιάσεις αυτές είναι πως δεν εφαρμόζονται στο προκείμενο οι διατάξεις του νόμου αυτού, αλλά ισχύουν οι ειδικές διατάξεις του Κεφ. 96, οι οποίες δεν περιέχουν καμιά πρόβλεψη αναφορικά με τους τύπους της διαδικασίας. Επομένως υπήρχε η ευχέρεια να ακολουθήσει η Επιτροπή την πρακτική που καθιέρωσε στο ζήτημα αυτό και στη συνέχεια ο Δήμαρχος να εκδώσει την άδεια, όπως είχε εξουσία από το άρθρ. 3(4)(α) του Κεφ. 96. Ακόμη η επίμαχη απόφαση προσβάλλεται διότι (1) ήταν αναιτιολόγητη και (2) οι αιτητές δεν πληροφορήθηκαν για τη μελετώμενη έκδοση της άδειας από τον καθού που 25 30 35 40

τους στέρησε με αυτό τον τρόπο το δικαίωμα ακρόασης. Τέλος, οι αιτητές υποστήριξαν πως σημειώθηκαν παραβιάσεις των κανονισμών που καταστρατηγούν κεκτημένα ή άλλα δικαιώματά τους.

- 5 Δε θα εισέλθω σε άλλες λεπτομέρειες της εισήγησης των αιτητών ή της αντίπαλης επιχειρηματολογίας. Προέχει η εξέταση του ζητήματος χαλάρωσης των οικοδομικών κανονισμών που ζήτησαν οι ενδιαφερόμενοι και των επιπτώσεών του στην επίδικη απόφαση. Οι διατάξεις που προβλέπουν τη δυνατότητα έγκρισης παρεκκλίσεων από τους ισχύοντες όρους και περιορισμούς δόμησης περιέχονται στον κανονισμό 66. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή οι παρεκκλίσεις εγκρίνονται δι' αποφάσεως του Διευθυντή Πολεοδομίας "συμφωνούντων του Διευθυντού του Ιατρικού Τμήματος και του Διευθυντού του Τμήματος Δημοσίων Έργων" νοουμένου ότι
- 10
- 15 με τη χαλάρωση εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον.

- Το άρθρ. 3(1) του νόμου προβλέπει ότι, για την ανέγερση οικοδομής απαιτείται η άδεια της αρμόδιας αρχής που στη συζητούμενη υπόθεση είναι ο Δήμος Λεμεσού· ενώ κατά τη διάταξη
- 20 του άρθρ. 4(1) τέτοια άδεια χορηγείται μόνο σε περίπτωση που η αρχή ικανοποιείται ότι η εκτέλεση των εργασιών δόμησης, που διαλαμβάνει η άδεια, είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες του Κεφ. 96 και τους ισχύοντες κανονισμούς. Έπεται ότι υπάρχει υποχρέωση της αρχής πριν από τη χορήγηση οικοδομικής άδειας να συμμορφώνεται με τους κανονισμούς.
- 25

- Από τη μελέτη του περιεχομένου του φακέλου διαπιστώνεται ότι κανένα από τα όργανα που αναφέρει ο καν. 66 δεν είχε εγκρίνει την αιτούμενη χαλάρωση. Πασιφανώς το κείμενο της επιστολής του Διευθυντή Πολεοδομίας, που ήδη παρήθεσα, δεν περιέχει ούτε ισοδυναμεί με έγκριση. Εν πάση περιπτώσει ο καθού δεν είχε από το νόμο εξουσία να επιτρέψει χαλάρωση, όπως έπραξε με την επιστολή του της 2/10/87, που προανάφερα. Άλλωστε οι διατάξεις του καν. 66 πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να ερμηνεύονται στενά:
- 30
- 35 ΣΕ 3995/87. Ανεξάρτητα όμως από το γεγονός αυτό δε δόθηκε ποτέ η συγκατάθεση των δύο άλλων αξιωματούχων. Η νομική συμβουλή, που αποτελεί μέρος της άδειας, ήταν σωστή. Ωστόσο δεν ακολουθήθηκε στην πράξη. Η προϋπόθεση για τη νόμιμη εκδοχή άδειας, δηλαδή η έγκριση των χαλαρώσεων από τους αρμόδιους, δεν εκπληρώθηκε. Διαπιστώνεται επομένως παραβίαση νόμου που οδήγησε σε κατάδηλη κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.
- 40

Θα πρέπει πάντως να τονισθεί εδώ ότι το ζήτημα χαλάρωσης δεν το έθιξαν οι αιτητές υπό το πρίσμα που εξετάστηκε από το δι-

καστήριο. Όμως η έρευνα της αντικειμενικής νομιμότητας της πράξης, που είναι το πρωταρχικό μέλημα του ακυρωτικού δικαστηρίου, παρέχει ευχέρεια για αυτεπάγγελτη εξέτασή του. Θα ήταν ανεδαφικό να αγνοηθεί το ζήτημα εφόσον προκύπτει άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη ως και τα ίδια τα στοιχεία του φακέλου. Στην απόφαση της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε. 118/1929 έγινε δεκτό ότι:

"αν και η υπό συζήτησιν αίτησης, στηρίζεται κυρίως εις κατάχρησιν εξουσίας και δεν αναφέρεται εν αυτή ειδικώς ως λόγος ακυρότητος της προσβαλλόμενης πράξεως η παράβασις νόμου, εν τούτοις είναι εξεταστέον προ παντός, αν η απόφασις του Υπουργού στηρίζεται εις τον νόμον, διότι η διαδικασία της ακυρώσεως των πράξεων της διοικήσεως, είναι δημοσίας τάξεως, και το Συμβούλιον της Επικρατείας επιλαμβανόμενον νομίμως του ελέγχου πράξεως τινός της διοικήσεως, εξετάζει ταύτην κατά βάσιν από της απόψεως της νομιμότητος."

Στην απόφαση του Σ.τ.Ε. 138/1930 διακηρύχθηκε ότι:

"το Συμβούλιον της Επικρατείας, καλούμενον να ελέγξει την νομιμότητα πράξεως τινός της διοικήσεως, δε δεσμεύεται εκ των σχετικών προτάσεων των διαδίκων, αλλ' εξετάζει την προσβαλλομένην πράξιν από της απόψεως της αντικειμενικής νομιμότητος, οία προκύπτει εκ των υποβαλλομένων αυτώ στοιχείων."

Παραπέμπω επίσης στα Πορίσματα Νομολογίας του Σ.τ.Ε. σελ. 226:

"Ως προς δε τους μη προβληθέντας λόγους ακυρώσεως ούτοι εξετάζονται, κατά κανόνα, και αυτεπαγγέλτως υπό του Σ.Ε. εάν ανάγωνται εις αρμοδιότητα του εκδόσαντος την πράξιν οργάνου: ή και εις προφανή παράβασις του νόμου: 1756 (53) 1752(54)."

Το συμπέρασμά μου καθιστά εντελώς περιττή και αχρείαστη τη διερεύνηση των λόγων ακύρωσης που προεκτέθηκαν. Η επίδικη απόφαση κηρύσσεται άκυρη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 146.4(β) του Συντάγματος, αλλά δε θα επιδικάσω έξοδα σε βάρος του Δήμου για το λόγο που έχω αναφέρει.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.